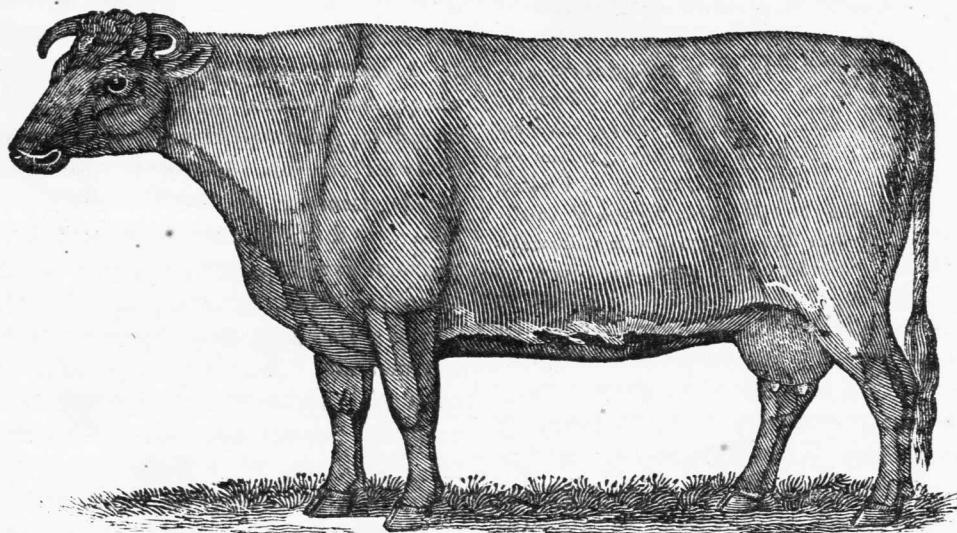

επιστημένου. Εύρισκονται δὲ πολλοὶ ἀριστοὶ δικηγόροι εἰς τὴν Νεάπολιν· ἀλλ' ἡ ἴκανότης αὐτῶν σπανίως ἐπιδεικνύεται διὰ τοῦ τύπου, καὶ τότε ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς ἐφήμερα φυλλάδια· καὶ ὅμως τὸ τριτημόριον τῶν δσα ἑτησίως τυπόνονται ἐν Νεαπόλει πραγματεύονται περὶ τοῦ νόμου. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων τούτων ὀλίγιστα εἶναι ἀξιολογα πρὸς τοὺς ἀλλοεθνεῖς. Τὸ 1834 ἔξεδόθη συμπεριληπτικόν τι πόνημα, τρίτομον, περὶ τῶν νόμων τοῦ βασιλέος τῶν Δυο Σικελιῶν· τὸ δὲ 1832, Κάρλος Ἀλφάν ὁ ἐκ Ριβέρας ἐπύπωσε καταστατικόν τι πόνημα μεγίστης ἀξίας, ἐνῷ, μετ' ἀνεπίστου παρόρθσίας, ἔξέθηκε πολλὰς καταχρήσεις καὶ ἐλαττώματα τῆς ὑπαρχούσης κυνεργήσεως. Ἐδειξε τὴν ἀμέλειαν τῶν δασῶν, τὴν πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν λοιμικῶν ἐλῶν ἀδιαφορίαν,

τὴν ἔλλειψιν λιμένων, λοιμοκαθαρτηρίων, διωρύγων, δρόμων, καὶ γεφυρῶν. Προβαίνει δ' ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐπαινέσῃ πολλὰ τῶν δσα ἐπράξαν οἱ Γάλλοι, καὶ νὰ δείξῃ ὅτι πολλαὶ τῶν μεταρρυθμίσεών των ἀπερισκέπτως ἀφέθησαν νὰ καταντήσωσιν ἄγριστοι. Εἶναι ταρόντι μέγα θαῦμα ὅτι τοιοῦτον πόνημα ἐσυγχωρήθη νὰ κυκλοφορῇ, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν προέκυψεν ἐξ αὐτοῦ κάνεν ἀποτέλεσμα.

Ἐκ τῶν φιλολόγων ὁ Βολπικέλλας εἶναι ἀξιος ἐντίμου μνήμης διὰ τὰς περὶ Ἐλληνικῆς Τραγῳδίας τέσσαρας βίβλους του. Ο Βασιλείος Πούρτος ἔξεδωκεν ἀρίστην μετάφρασιν τοῦ λόγου τοῦ Περικλέους ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ Θουκυδίδου. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Αὐελλίνου εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς νομισματολόγους τῆς Εύρωπης.

ΔΑΜΑΛΙΣ, ή ΒΟΥΣ.

Ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ζώων, ἔτινα πληροῦσι τὴν γῆν, δὲν ὑπάρχει κάνεν ἀξιολογώτερον τῆς Δαμαλέως· ὁ ἵππος εἶναι ὡς ἐπιτοπλεῖστον ὰδιοκτησία τῶν πλουσίων· τὸ πρόβατον ἀκμάζει μόνον ὀγκοῦδον, καὶ ἀπαιτεῖ ἀδιακόπως τὴν μεγίστην ἐπιμέλειαν· ἀλλ' ἡ Δαμαλίς εἶναι εἰς τὰς κτηνοτρόφους χώρας τὸ καυχημα τοῦ πτωχοῦ, ὁ πλοῦτος καὶ τὸ ὑποστήριγμά του. Τὸ κλίμα καὶ αἱ παγεῖαι νομοὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας φαίνονται ὰδιαιτέρως καταλληλαὶ εἰς τὴν φύσιν καὶ τὸ σωματικὸν σύστημα τῆς Δαμαλέως· Φίστι, παρατηροῦσα τὴν ποσότητα μᾶλλον ἢ τὴν ποιότητα τῆς τροφῆς της, δύσκολεύεται πολλαχοῦ νὰ εύρῃ τὴν ἀπαιτουμένην. Αἱ παρὴ ημῖν βόες εἶναι ὡς τούτου πολὺ κατώτεραι τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαῖς βοειναῖς χώραις.

Ἡ τήλικία τῶν ζώων τούτου γνωρίζεται εὐκόλως, διὰ τῆς ἔξτασεως τῶν ὀδόντων ἢ τῶν κεράτων του· ἢ κάτω γνά-

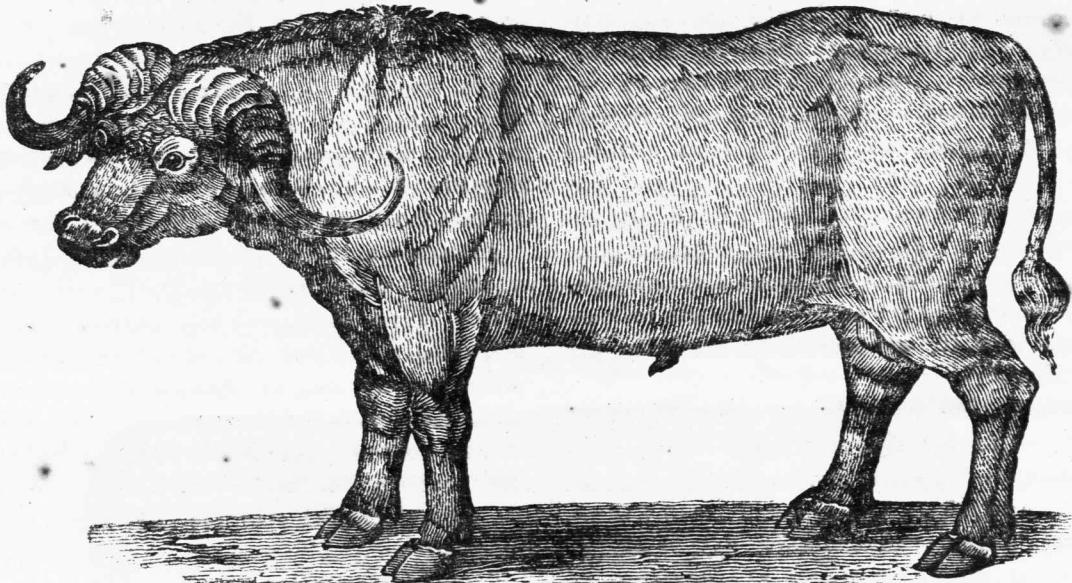
θος ἔχει ὄκτὼ τομεῖς, ἐξ ὧν οἱ δύο κεντρικοὶ πίπτουσιν εἰς τὸν δέκατον μῆνα, ἀντικαθίστανται δὲ ἀλλοὶ πλατύτεροι, καὶ οὐχὶ τόσον λευκοί· εἰς τήλικίαν δεκαέξι μηνῶν, οἱ δύο ἐφεξῆς γίνονται ἀφαντοί, καὶ ὁ τόπος αὐτῶν ἀναπληροῦται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἀρχήτερα· οὕτω, εἰς τὸ τέλος ἔκαστης ἔξαρμνίας, τὸ ζῶνταν κάνει καὶ ἀνακτᾶ τοὺς ὀδόντας του, ὥστε, ὅπόταν φθάσῃ εἰς τήλικίαν τριῶν ἑτῶν, ἀπαντεῖ εἶναι ἀνανεωμένον. Ἐπί τινα κατρόν μένουσιν ἴκανῶς λευκοὶ καὶ ὄμαλοι· ἀλλ' ὅσον κύζανει ἡ τήλικία, τὸ χρῶμα καὶ ἡ κανονικότης αὐτῶν μεταβάλλονται βαθύτον, καὶ ἡ μάσσος οἰς καταντᾶ τόσον δύσκολος, ὥστε τὸ ζῶνταν πολλάκις ἀποιθήσκει, καθὸ μὴ δυνάμενον νὰ μαστήσῃ ἴκανὴν ποσότητα τροφῆς.

Ἀλλ' ἐντελέστερον δύναται νὰ ἔξαριθωθῇ ἡ τήλικία τῶν ζώων διὰ μέσου τῶν κεράτων του· διότι, ἀφοῦ γένη τριε-

τές, τὰ ἀποβάλλει ἐξ ὀλοκλήρου, καὶ νέα φύονται εἰς τόπον αὐτῶν· λαμβάνουσι δὲ ταῦτα νέον δακτύλιον κατ' ἔτος, καὶ τοιουτορόπως χρησιμεύουσιν ὡς δεῖκται τῆς ζωῆς

του. — Ἡ βοῦς χυοφορεῖ ἐννέα μῆνας, σπανίως δὲ ζῆ ὑπὲρ τὰ δεκατέσσαρα ἔτη.

Ο ΒΟΥΒΑΛΟΣ.

Ο Βούβαλος ὑποκλίνει ἐξίσου εἰς τὸν ζυγὸν καθὼς ὁ βοῦς, καὶ χρησιμεύει παρομοίως εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας· ἐν γένει ὅμως εἶγι ζῶν πολὺ δισειδέστερον τοῦ βοῦς· τὸ σχῆμά του εἶναι ἀκομψότερον, καὶ τὸ κεφαλὴν κλίνει μᾶλλον πρὸς τὴν γῆν· τὰ μέλη δὲν εἶναι τόσον σεσαρκωμένα, καὶ τὸ οὐρὰ πολὺ ὀλιγώτερον τετριχωμένη· τὸ σῶμα βραχύτερον καὶ χονδρότερον τοῦ τῆς δαμάλεως, καὶ τὰ σκέλη πολὺ μακρότερα ἀναλόγως τοῦ μεγέθους· τὸ κεφαλὴν του εἶναι μικροτέρα, τὰ κέρατα ὅχι τόσον στρογγύλα, καὶ τὸ δέρμα ὅχι τόσον τετριχωμένον· τὸ κρέας του εἶναι σκληρὸν καὶ ἀνοστον, καὶ ἔχει δύνατὴν καὶ δυσάρεστον ἀποφοράν· τὸ γάλα τῶν θηλεῶν εἶναι πολὺ κατώτερον τοῦ τῆς δαμάλεως, ἀλλ᾽ εἰς θερμὰς χώρας χρησιμεύει πρὸς κατασκευὴν τυροῦ καὶ βουτύρου. Τὸ κρέας τοῦ νέου βουβαλοῦ εἶναι ἐπίσης ἀνοστον ὡς τὸ τοῦ γηραιοῦ, καὶ γενικῶς ὅμολογεῖται ὅτι τὸ πολυτιμότερον μέρος τοῦ ζώου εἶναι τὸ δέρμα του; καθὸ δίδιαπέραστον καὶ λειον· Τὰ ζῶα ταῦτα χρησιμεύουσι κυρίως εἰς τὸ ἔλκυεν μέγιστα βάρη· δύο βούβαλοι δύνανται νὰ σύρωσιν δύο ζεύγη ἵππων.

Οἱ ἄγριοι βούβαλοι, οἵτινες κατοικοῦσι πολλὰ μέρη τῆς Ινδίας, εἶναι θηριωδέστατοι καὶ φοβεροί, καὶ δὲν δύναται τις νὰ ἀποφύγῃ ἄλλως τὴν καταδίωξιν αὐτῶν εἰμὴ ἀναβαίνων εἰς μέγια τι δένδρον— μέτριον δένδρον δὲν ἥθελεν εἰσθαι κάμμια προφύλαξις, διότι εὔκολως καταβάλλουσι τὰ τοιαῦτα, καὶ πολλούς ὄδοιπόρους ἐκεράτισαν μέχρι θανάτου, ἐπειτα δὲ κατεπάτησαν αὐτούς· τρέχουσι μὲν

ἐκπληκτικὴν ταχύτητα, καὶ διαβαίνουσι τοὺς μεγίστους ποταμοὺς μὲ τὴν μεγίστην εὔκολίαν· θανατοῦσι δὲ αὐτοὺς οἱ κυνηγοὶ, πυροβολοῦντες ἐκ τίνος τῶν παχυτάτων δένδρων.

Καίτοι δὲ τόσον ἄγριον ζῶον εἰς τὴν φυσικὴν του κατάστασιν, ἐξημεροῦται ὅμως εὐκολώτατα· δὲν γίνεται μὲν ποτὲ τόσον εὐπειθὲς, ὃσον ὁ βοῦς, εἶναι ὅμως ὑπομονητικώτατον. Ἡ διακεκαμένη ζώην εἶναι κυρίως ἡ πατρίς του, ἀλλ᾽ εὐρίσκεται καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ Ασίας. Ἐγειρὲ δὲ ἰσχυρὰν ἀντιπάθειαν κατὰ τοῦ πυρὸς καὶ κατὰ τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος· μολονότι δὲ τόσον ὅμοιον τοῦ βοῦς, ἀποστρέφεται καὶ αὐτὸν μετ' ἄκρας δυσαρεσκίας.

Η ΒΛΑΧΟΒΟΓΔΑΝΙΑ. Ἀρ. 4.

Η ΒΟΓΔΑΝΙΑ ἡ Μολδαΐτια συνορεύει πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὴν Ρωσσικὴν ἐπαρχίαν Βεσσαραβίαν, ἣτις πρὸ τῆς εἰρήνης τοῦ 1812 ἀπετέλει μέρος τῆς ἡγεμονίας, ἀφ' ἣς χωρίζεται νῦν διὰ τοῦ ποταμοῦ Προύθου· πρὸς νότον μὲ τὸν Δανούσιον καὶ τὴν Βλαχίαν· πρὸς δυσμὰς μὲ τὴν Τρανουλβανίαν· καὶ πρὸς ἀρχιτον μὲ τὴν Γαλλικίαν, ἀμφοτέρας ἐπαρχίας Αύστριας. Τὸ μέγιστον μῆκος αὐτῆς ἀπὸ βορρᾶ εἰς νότον εἶναι περὶ τὰ 200 μιλια, τὸ δὲ πλάτος περὶ τὰ 120· ὀλόκληρον τὸ ἐμβαδὸν περιέχει ὡς 17,000 τετραγωνικῶν μίλων. Οἱ κλάδοι τῶν Καρπαθίων δρέων, οἱ χωρίζοντες τὴν Μολδαΐτιαν ἀπὸ τὴν Τρανουλβανίαν, ἀποστέλλουσι κλῶνας εἰς τῷ ἐνδέτερον